

UDK 902
ISSN 1330-0644
VOL. 13-14/1996.-1997.
ZAGREB, 1999.

P rilozi

Instituta za arheologiju u Zagrebu

Pril. Inst. arheol. Zagrebu 13.-14./1996.-1997. Časopis koji je prethodio
Str./Pages 1-210, Zagreb, 1999. Prilozi 1., 1983., Prilozi 2., 1985., 3.-4., 1986.-1987., 5.-6., 1988.-1989., 7., 1990.,
8. 1991., Pril. Inst. arheol. Zagrebu 9., 1992., 10., 1993., 11.-12./1994.-1995.

Nakladnik/ Publisher
INSTITUT ZA ARHEOLOGIJU/
INSTITUTE OF ARCHAEOLOGY

Adresa uredništva/ Address of the editor's office
Institut za arheologiju/Institute of archaeology
HR - 10000 Zagreb, Ulica grada Vukovara 68
Telefon/phone/fax ++385/01/615 02 50, 615 12 90, 611 72 43

Glavni i odgovorni urednik/ Editor in chief
Željko TOMIČIĆ (Zagreb)

Redakcijski odbor/ Editorial committee
Dunja GLOGOVIĆ (Zagreb), Timotej KNIFIC (Ljubljana, SLO), Remza KOŠČEVIĆ (Zagreb),
Laszlo KÓVACS (Budapest, HUN), Kornelija MINICHREITER (Zagreb),
Mladen RADIĆ (Osijek), Željko RAPANIĆ, (Split) Aleksandar RUTTKAY (Nitra, SK),
Ivančica SCHRUNK (Minneapolis, USA), Željko TOMIČIĆ (Zagreb).

Prijevod na engleski/ English translation
Jadranka BOLJUNČIĆ
Goran HORVAT

Prijevod na njemački/ German translation
Nina MATETIĆ

Lektural/ Language editor
Marijan RIČKOVIĆ (hrvatski)
Ulrike STEINBACH (njemački)
Edo BOSNAR (engleski)

Dizajn/ Design
Roko BOLANČA

Korektural/ Proofreaders
Kornelija MINICHREITER, Zagreb
Željko TOMIČIĆ, Zagreb

Grafička priprema/ DTP
Studio "U", Zagreb

Računalni slog/ Layout
Ranko PERŠIĆ, Zagreb

Tisk/ Printed by
Tiskara Petracić d.o.o.

Naklada/ Circulation
600 primjeraka/600 examples

Sekundarne publikacije/ Indexed in
GERMANIA Anzeiger der Römisch-Germanischen Kommission des Deutschen
Archaeologischen Instituts, Verlag Philipp von Zabern, Mainz

Izdavanje časopisa novčano podupire
MINISTARSTVO ZNANOSTI I TEHNOLOGIJE REPUBLIKE HRVATSKE
HR - 10000 Zagreb, Strossmayerov trg 4

Sadržaj

- 5 Proslov
ŽELJKO TOMIĆIĆ

Izvorni znanstveni radovi

- KORNELIJA MINICHREITER
7 Zoomorfna idoloplastika obredno-ukopnog prostora starčevačkog lokaliteta na Galovo u Slavonskom Brodu
- IVANČICA PAVIŠIĆ
23 Nakit kasnog brončanog doba s nalazišta Špičak kraj Bojačnog
- DUNJA GLOGOVIĆ
33 Fibule iz Ljupča
- REMZA KOŠČEVIĆ
41 Nekoliko starih brončanih nalaza iz okolice Samobora
- GORANKA LIPOVAC VRKLJAN
49 Mitraička kultna slika iz Umljanovića
- IGOR FISKOVIC
61 Jesu li Polače na Mljetu bile sijelo vladara Dalmacije?
- ŽELJKO RAPANIĆ
83 Spomenici nepotpune biografije De ecclesiis datandis (2)*
- ŽELJKO TOMIĆIĆ
91 Ranosrednjovjekovno groblje Zvonimirovo - Veliko Polje, prinos poznavanju bjelobrdske kulture u podravskom dijelu Slavonije
- ZORISLAV HORVAT
121 Neke činjenice o cistercičkom samostanu i crkvi u Topuskom
- DRAGO MILETIĆ
135 Plemićki grad Belec
- SNJEŽANA PAVIČIĆ
155 Osnovni tipovi bizantskih relikvijarnih pektoralia
- TAJANA SEKELJ IVANČAN
161 Kasnosrednjovjekovne keramičke čaše iz Sokolovca, Rudina-Čečavca i Kapan-Ivanača
- GORAN GUŽVICA
JADRANKA BOLJUNČIĆ
179 Analiza učestalosti nagorjelih kostiju velikih zvijeri u pleistocenskim naslagama špilje Vindije (Hrvatska)

Prikazi

- ŽELJKO RAPANIĆ
187 VEDRANA DELONGA, Latinski epigrafički spomenici u ranosrednjovjekovnoj Hrvatskoj, Split, 1996. Nakladnik: Muzej hrvatskih arheoloških spomenika - Split. Serija: Monumenta medii aevi Croatiae vol. 1. Str. 1.-608. (Tekst, Literatura, Index epigraphicus, Index paleographicus, Kazalo osobnih imena, zemljopisnih naziva i važnijih pojmova. Sa crtežima u tekstu (Maja Fabijanac i Marko Rogošić)+ LXXXIV tabli fotografija (Zoran Alajbeg) + fotografije u tekstu (Nenad Gattin)+1 karta, /32x23 cm/.

Contents/Inhaltsverzeichnis

Introduction
ŽELJKO TOMIĆIĆ

Original scientific papers

- KORNELIJA MINICHREITER
Zoomorphic Idols of the Starčovo Ceremonial and Burial Area Site at Galovo, Slavonski Brod
- IVANČICA PAVIŠIĆ
Schmuck der späten Bronzezeit vom Fundort Špičak bei Bojačno
- DUNJA GLOGOVIĆ
Fibeln aus Ljubač
- REMZA KOŠČEVIĆ
Several Old Bronze Finds from the Samobor Vicinity
- GORANKA LIPOVAC VRKLJAN
A Mithraistic Cult Relief From Umljanovići
- IGOR FISKOVIC
Were Polače on the Isle of Mljet the Seat of the Rulers of Dalmatia?
- ŽELJKO RAPANIĆ
*Denkmäler mit unvollständiger Biographie De ecclesiis datandis (2)**
- ŽELJKO TOMIĆIĆ
Der frühmittelalterliche Friedhof Zvonimirovo - Veliko Polje, ein Beitrag zu den Erkenntnissen über die Bjelobrd-Kultur in der slawischen Podravina
- ZORISLAV HORVAT
Einige Tatsachen über das Zisterzienserkloster in Topusko
- DRAGO MILETIĆ
Burg Belec
- SNJEŽANA PAVIČIĆ
Grundtypen der byzantinischen Reliquiarpektoralien
- TAJANA SEKELJ IVANČAN
Spätmittelalterliche Keramikbecher aus Sokolovac, Rudina-Čečavac und Kapan-Ivanac
- GORAN GUŽVICA
JADRANKA BOLJUNČIĆ
179 Analysis of the Frequency of Partially Burnt Large Carnivore Bones in the Pleistocene Sediments at the Vindija Cave (Croatia)

- 189** BORIS GRALJUK
Glasnik Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine, nova serija
ARHEOLOGIJA (A) - sv. 47., strana 41.-117.
ETNOLOGIJA (E) - sv. 47., strana 179.-272.
PRIRODNE NAUKE (PN) - sv. 31., strana 273.-447.
Sarajevo, 1992. - 1995.
Sarajevo 1996. godine
- 190** BORIS GRALJUK
ROBERT WHALLON i LIDIJA FEKEŽA,
Kvantitativna analiza oblika grobne keramike ranog srednjeg vijeka sa teritorija Bosne i Hercegovine,
Izvorni znanstveni rad, str. 43.-59., uz tekst, tablice, histogrami, slike.
- 190** BORIS GRALJUK
ENVER IMAMOVIĆ,
Rezultati probnih iskopavanja u Podastinju, Višnjici i Gromiljaku kod Kiseljaka,
Izvorni znanstveni rad, str. 61.-92., uz tekst, skice, slike, table
- 191** BORIS GRALJUK
VELJKO PAŠKVALIN,
Prilozi proučavanju ilirsko-panonskog plemena Dezitijata i njegovog teritorija u krajevima srednje Bosne u predrimsko i rimska doba,
Izvorni znanstveni rad, str. 93. do 116., uz tekst 5 tabli.
- 192** BORIS GRALJUK
VELJKO PAŠKVALIN,
Kulturnopovjesna problematika sepulkralnih spomenika rimskog doba s područja Bosne i Hercegovine,
Izvorni znanstveni rad, str. 117.-145., uz tekst, karta nalazišta, 3 table sa 10 slika, bibliografija, sažetak na engleskom.
- 193** BORIS GRALJUK
KEMAL BAKARIĆ,
Citati nove serije Glasnika Zemaljskog muzeja,
(Arheologija) 1946.-1986.
Izvorni znanstveni rad, str. 147.-167., 11 tablica, 4 grafična, bibliografija, sažetak na engleskom.
- 195** MARIJA BUZOV
DIADORA, sv. 15., Zadar, 1993., stranica 452, zajedno s tablama, crtežima, planovima, tlocrtima, fotografijama te kartama.
- 199** MARIJA BUZOV
DIADORA, sv. 16.-17., Zadar, 1995., stranica 430, zajedno s tablama, crtežima, planovima, tlocrtima, grafikonima, fotografijama te kartama.
- 203** MARIJA BUZOV
BRUNO MILIĆ, RAZVOJ GRADA KROZ STOLJEĆA 2, SREDNJI VIJEK, ZAGREB, 1995., str. 424, sa ilustracijama, Glosarij, Bibliografija, Kazalo gradova, naseljnih mjesta i arheoloških lokaliteta, te Popis slika i crteža.
- 204** DUNJA GLOGOVIĆ
EDWARD HERRING, Explaining Change in the Matt-Painted Pottery of Southern Italy. Cultural and social explanations for ceramic development from the 11th to the 4th centuries B.C., BAR International Series 722, 1998 (Oxford), 255 str., 176. slika.
- 207** KORNELIJA MINICHREITER
Kratice
- KORNELIJA MINICHREITER
Abbreviations / Abkürzungen

zuju se kao najstarija kategorija na prostoru BiH, a njihovi su nosioci vojnici i veterani porijeklom iz Male Azije. Javljuju se odmah nakon dalmatinsko-panonskog rata 9. godine poslije Krista, a uz strukturalne promjene ovaj tip je prisutan sve do 4. st. Ostali tipovi se javljaju od 2. ili 3. st. poslije Kr., kao posljedica naseljavanja ovih krajeva orijentalnim, italskim i drugim doseljenicima iz provincije Panonije, Norika i Mezije.

Cipuse Paškvalin dijeli u dvije vrste. U jednu spadaju spomenici prođenog stupa, odnosno pilastra, dok drugu vrstu karakteriziraju baza, središnji dio u obliku kocke i završni dio u obliku piramide. Bogati su likovnim, biljnim i drugim dekorativnim sadržajima, kao što su prikazi eroata, Atisa, Ampeleusa, helenističke daće, konjanika, vinove loze, bršljana. Cipusi u zalede Dalmacije stižu pod snažnim uplivom heleniziranih provincija Tracie i Panonije ali i preko Salone i Narone.

Urne autor obrađuje po grupama s područja Japoda, Delmata i drugih krajeva obzirom na međusobnu tipološku i likovnu raznolikost. Urne s područja Japoda, dakle oko Pounja, Paškvalin dijeli na tri tipa ili varijante: s ispustom ili edikulom, s plitkim antama ili ispustima, i treći, bez ispusta ili anta. Prema likovnim predstavama uočavaju se dva obreda libacije; pod helenističkim utjecajem i drugi koji indicira na autohtoniji japodski običaj libacije u kultu mrtvih. Motivi rozeta u koncentričnim krugovima ili u vijencu ukazuju na utjecaj sa prostora Panonije na Japode. Paškvalin isključuje bio kakvu simbiozu Kelta s Japodima, argumentirajući to onomastičkim pokazateljima sa poklopaca i sanduka. Nalazišta većeg broja urni iz Ribića, Pritoke, Golubića, Doljana i Čavkića ukazuju na gustu naseljenost Japoda u Pounju.

Urne u zemlji Delmata (jugozapadnoj Bosni) imitiraju mauzolej ili hram bez arhitektonskih elemenata, i više su pod helenističkim utjecajem, prikazujući likove pokojnika, eroata s girlandama, kultne atribute boga Dioniza, Magnae Matris, biljne motive poput vinove loze, akantuse, palme i drugo.

Sarkofazi se u osnovi dijele na predkršćanske i kršćanske. Temeljem likovnih prikaza i karakteristika sa ulomaka sarkofaga, Paškvalin u predkršćanskom periodu razlikuje četiri tipa. Prema prikazima poprsja pokojnika na akroterijima sarkofaga, ili posmrtnih maski, ili prikaza Hore sa pticom u ruci, s nekim nalazišta središnje Bosne, autor vidi jake utjecajne veze sa Salonom i posredno preko nje s Rimom.

Pretkršćanski sarkofag je, prema autoru, istodobni vjesnik inhumacije na prostorima Dalmacije, koji utječe i na funkciju i postanak starokršćanskog sarkofaga. Ranokršćanski sarkofazi su na prostoru BiH rijetko prisutni.

Obradujući mauzoleje kao sepulkralne spomenike arhitekture na prostoru BiH, Paškvalin naglašava njihovu rijetkost. Izdvaja zabat mauzoleja iz Šipova s predstavom poprsja pokojnika u medaljonu. Tu uvrštava i ulomak zabata s prikazom meduze iz Pritoke, zatim ulomak zabata s prikazom žene u medaljonu koji pridržavaju eroati, nadvratnik s prikazom Tritona i nadvratnik s kompozicijom morske nemani na kojoj jaše Nereida. Od ranokršćanskih mauzoleja najpoznatiji je onaj sa hipogejem iz Turbeta kod Travnika.

U zaključnom razmatranju o sepulkralnoj problematiki u rimsko doba na prostorima Bosne i Hercegovine autor ukazuje na značaj likovnih i dekorativnih sadržaja na njima, posebno ističući portrete pokojnika, koji omogućavaju izučava-

nje rimskog portreta već od julijevsko-klaudijevske epohe. Kao drugu važnu dimenziju podvlači mogućnost izučavanja kultne problematike, tj. religijske pripadnosti pokojnika u pojedinim periodima i na različitim prostorima. Tu su zatim elementi o kamenoklesarskim radionicama u blizini važnih urbanih centara kao što je Bistue, Delminium, Domavia, itd. Zatim govori o važnosti onomastičkih i epigrafskih informacija sa ovih spomenika, o mogućnostima izučavanja načina sahranjivanja pokojnika na prijelazu iz stare u novu eru, a posebno od početaka romanizacije.

I na kraju svog prikaza, autor ukazuje da "stele, cipusi, tituli i urne kronološki pripadaju dobu Principata, a sarkofazi, mauzoleji i dr. razdoblju Dominata".

Kemal Bakaršić,

Citati nove serije *Glasnika Zemaljskog muzeja, (Arheologija) 1946.-1986.*

Izvorni znanstveni rad, str. 147.-167.,

11 tablica, 4 grafikona, bibliografija, sažetak na engleskom.

Ovim radom, autor iznosi rezultate do kojih je došao obradom 11.000 citata iz 640 naslova periodičkih publikacija korištenih u objavljenim radovima u *Glasniku Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine* - iz područja arheologije od 1946.-1986.godine. Razrađujući u prvom poglavlju znanstvene citate i njihov kontekst kao "prirodno mjesto u strukturi znanstvenog članka" ili "odziv samog citata u strukturi znanja", BAKARŠIĆ pristupa delikatno u određivanju granice između kvalitete i kvantitete citata, kao i pitanju određivanja granice relacija bibliometrijske analize i analize sadržaja mikrostrukture znanstvenog članka. Pozivajući se na M. WEINSTOCKA, koji razlikuje čak 15 razloga citiranja kao indikatora tematskog konteksta, znanstvene metodologije, korekcije, kritike i budućih tendencija, BAKARŠIĆ konstatira da "ni pored moguće širine klasifikacijske sheme za vrednovanje citata, procjenu izvorne relacije tekst-citat nije uvijek moguće u potpunosti primjeniti. Tretirajući "znanost arheologije.. kao dinamički i hermenutički sistem koji se može ispitivati iz više pravaca, u čemu je znanstvena publikacija fizički nosioc znanosti u užem smislu", autor u istoj razlikuje pet funkcija; sredstvo tekućeg saopćavanja, arhivski depozitorij ispitanih i integriranih znanja, instrument profesionalnog statusa znanstvenika, medij pregleda literature i selekcije, te kanal za diseminaciju ostalih profesionalnih informacija.

Uradivši bibliometrijsku analizu impozantnog broja od 486 znanstvenih članaka publiciranih u godištima nove sere GZM (Arheologija), t.j. sv. 1.-40./41. (1946.-1986.) na preko 11.000 bibliografskih jedinica, BAKARŠIĆ je dobio cijeli niz vrijednih podataka i pokazatelja važnih za sagledavanje i vrednovanje doprinosa pojedinih autora, arheoloških područja, časopisa iz BiH i iz drugih znanstvenih institucija u drugim državama koji se međusobno prožimaju kroz arheološku znanost. Obradujući u drugom poglavlju svog rada citiranost tekstova iz GZM, on navodi koncentraciju dvaju nosivih krugova; bibliografiju Praistorije jugoslavenskih zema-

Ija i Arheološki leksikon Bosne i Hercegovine, a što je uslovljeno tradicijom časopisa, institucionalnim okvirom i tematizacijom arheologije.

Bakaršićeva statistička analiza citiranosti arheoloških radova u korpusu GZM, kao i Arheološkom leksikonu BiH pokazuje da je *Vjesnik hrvatskog arheološkog društva iz Zagreba*, četvrtorangirani časopis iz kojeg je korišten 101 citat. Zatim po citiranosti slijede; *Arheološki pregled*, Beograd-Ljubljana, *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku*, Split, Starinar, Beograd, *Germania*, München, *Starohrvatska prosvjeta*, Split, a zatim slijede vodeći časopisi iz Slovenije, Srbije, Slovačke, Njemačke, Mađarske, te drugi časopisi iz BiH i Hrvatske u kojima su tiskane arheološke rasprave. Kao najcitiraniji autori u razmatranim GZM slijede ALOJZ BENAC, BORIVOJ ČOVIĆ, IRMA ČREMOŠNIK, ZDRAVKO MARIĆ itd.

Ovim prilogom Bakaršić je dao arheologiji jugoistočnog prostora Europe značajne podatke, koji imaju uz važnu statističku dimenziju i cijeli niz drugih znakovitih pokazatelja.

Na samom kraju ovaj svezak za arheologiju GZM objavljuje in memoriam akademiku Aloju Bencu i Krunoslavi Topolovac, dugogodišnjim i izuzetno zaslужnim djelatnicima Zemaljskog muzeja BiH.

Akademik ALOJZ BENAC, rođen 20. X. 1914. na Plehanu kod Dervente, svakako je jedan od najzaslužnijih znanstvenika za razvoj arheološke znanosti na prostoru Bosne i Hercegovine. Svojim osobnim dugogodišnjim istraživanjima neolita i eneolita na peripanonskom prostoru (pećina Hrustovača), centralno-bosanskom (Mujevine, Alihodže i Nebo u dolini Bile), i zaledu istočne jadranske obale (Lisičići kod Konjica, Zelena pećina iznad izvora Bune, Crvena stijena kod Nikšića), Benac je ostavio neizbrisivi doprinos razvoju prehistoricke znanosti šireg evropskog značaja.

Prvi je otpočeo i sistematska ispitivanja nekropola sa stećcima. Potpisana LIDIJA FEKEŽA, citirajući u najvećem opsegu ranije objavljeni životopis akademika Benca od B. ČOVIĆA i bibliografiju od A. ŠKEGRE, ističe svestranost djela pokojnog kolege kako na dalnjem razvoju Zemaljskog muzeja, i kao ravnatelja i kao voditelja Odjeljenja za arheologiju a tako i kao vodećeg autoriteta unutar Akademije nauka i umjetnosti BiH, Balkanološkog instituta, i cijelog niza velikih znanstvenih projekata. Ovdje se posebno izdvaja kao vrhunac svekolikog djelovanja akademika A. BENCA na polju prehistoricke arheologije njegov rad kao glavnog i odgovornog urednika petotomne "Praistorije jugoslavenskih zemalja", zatim kao redaktora 25 svezaka Godišnjaka Centra za balkanološka istraživanja i 9 posebnih izdanja. Unutar bogate i nadasve plodne stvaralačke biografije, poglavito njegove bibliografije, ističe se i cijeli niz visokih i odgovornih dužnosti i članstava u znanstvenim, stručnim, državnim i društvenim tijelima i organima. Bio je prvi predsjednik Arheološkog društva Jugoslavije, predsjednik Muzejskog društva BiH, član Jugoslavenske (Hrvatske), Srpske, Slovenske, Vojvodanske i Crnogorske akademije znanosti i umjetnosti. Bio je član Njemačkog, Talijanskog i Austrijskog arheološkog instituta.

Zahvaljujući pokojnom ALOJU BENCU, stvoreni su raznoliki preduvjeti mnogim arheolozima da zajedno s njim, ili uz njega i sada poslije njega, pridonose arheološkoj znanosti na visokoj razini ali i skromnošću koja je njega resila.

KRUNOSLAVA TOPOLOVAC je poginula kao žrtva agresije na Sarajevo, 1992. godine. Krunoslava Obersnel Topolovac je rođena u Brčkom 1930. godine. Poslije višegodišnjeg rada u Državnom arhivu BiH, od 1966. god. pa sve do umirovljenja 1986. radila je u Zemaljskom muzeju kao pedagog - povjesničar. Autor je vodiča "Kroz arheološke zbirke Zemaljskog muzeja", te cijelog niza članaka o arheologiji u stručnim časopisima, tisku, medijima. Autor je i nekoliko udžbenika povijesti za osmogodišnje škole, recenzent cijelog niza udžbenika iz povijesti, te brojnih prikaza radova iz metodične nastave za povijest.

Poslije pokopa KRUNOSLAVE OBERSNEL TOPOLOVAC, podpisana MARGITA GAVRILOVIĆ kaže i ovo: Njena smrt je jedna u nizu crnog ratnog bilansa, nismo se s njom oprostili kao što nismo u mogućnosti saznati ni točan datum njene smrti." Eto, i tako su odlazile naše kolege.

Najnoviji svezak GZM, osim svojih visokokvalitetnih znanstvenih priloga naših afirmiranih kolega, dokument je i o jednom tragičnom povijesnom vremenu i prostoru u kojem su te naše kolege bile veliki subjekti, kako kao žrtve tako i kao djelatni kreatori i nositelji svjetla znanosti i konstrukcije stvaralačkog života.

Zagreb, 9.7.1997.

Boris GRALJUK